

PRIMUL ARTICOL

Inst. Lăcrămioara Vartolomei, step by step , Școala cu clasele I-VIII nr. 8 Suceava

Părinți, educatori și mame

Valoarea unei școli se măsoară după numărul elementelor alese, pe care le descoperă și le pune în circulația socială.

Rolul cel mai mare al profesorilor este acesta:

Să ghicească dispozițiile cele mai puternice (în bine sau în rău) ale fiecărui copil și să înlesnească dezvoltarea celor favorabile, împiedicând, pe cât posibil, manifestarea celor primejdioase individului și societății.

Și fiindcă viața trebuie mai întâi de toate trăită, educația e datoare să facă din fiecare copil un om de ispravă” , în sensul însușirilor sale celor mai favorabile, - să-l ajute , adică să devină un om harnic, cu un caracter bine definit.

Poate că școala ar trebui să se ocupe mai mult de educația morală a copilului , să-i determine pe elevi să diferențieze binele de rău, să-i învețe să-și croiască singuri calea cea bună în viață , dar nu înainte de a-și însuși deprinderi de muncă , atitudini pozitive...

Învățământul de azi dorește a da tineretului o educație mai chibzuită decât cea a generației trecute. Se poate?

Creдем că da : deșteptând în părinții buni și în profesori un nou simț de răspundere față de copii și o vie dorință de a-i îndruma cum se cade.

Însă chiar după Frobel , educația a rămas tot pasivă. Dovadă că multi tineri învață fizica fără să poată repara o sonerie; foarte mulți studiază botanica fără să poată altoi un copăcel; iar cei mai multi cunosc zoologia numai din tablouri de intuiție , fără să știe cum să îngrijească o pasăre din curte.

Să nu uităm totuși că cea dintâi intuiție nu e cea din clasă, ci aceea din marea școală care se numește „ gospodăria părintească”

„ Căci nu cerneala și hârtia sunt începutul școlii , ci viața cea de toate zilele din casa părintească”.

Cea dintâi lecție de aritmetică și de geometrie nu se învață la tablă, cu creta în mână, ci în grădină, numărând răsadurile și măsurând straturile ca să-ți ajungă sămânța. Cea dintâi lecție de istorie este povestirea tatălui, a bunicului și a bunicii, despre vremurile apucate din bătrâni; cea dintâi lecție de geografie e primul pas care îl face afară din sat sau din oraș, când copilul e numai ochi și urechi, întrebând mereu: da” ce sat e acela?, acolo ce oraș e ? cum se cheamă apa asta?

Și nu cea din urmă, cea dintâi îndrumare spre morală nu e poezia învățată pe de rost la școală , ci e purtarea blândă cu păsările curții, cu cuibul rândunelelor de sub streșină.

„ Așadar trebuie să începem școala de la căpătâiul ei cel adevărat: vatra părintească”

„ Pentru educația unui popor , cuvântul cel dintâi trebuie să-l spună mamele . Oamenii mari au avut totdeauna mame cu însușiri alese. Femeia , mama are azi pasul întâi în educație.

„Și vrând-nevrând, ea este cel dintâi dascăl al copilului, de ea atâră ca mintea lui să fie îmbogățită și simțirea lui îndrumată. „

Atunci când familia este prioritatea nr.1 se ajunge invariabil la reușită.

A amâna educația copilului până la vremea școlii, închipuindu-ți că sufletul lui așteaptă ca o cameră goală, până ce învățătorul va sosi cu mobila, e cea mai „păgubitoare greșală din câte se pot închipui”.

Mamele deci „să ia seama: ele nasc nu numai trupul, ci și sufletul copilului”.

Autorul S. Mehedinți Soveja adresează mamelor un îndemn, un sfat care este azi mai de folos ca oricând:

„Deci, luați seama, mame și soții! Pe cât de mare e menirea voastră, pe atât de mare trebuie să fie grija de copiii voștri, chiar din clipa întâi a pregătirii lor spre viață. Pe brațele voastre se ridică lumea de mâine; din sufletul vostru se va împărtăși cugetul generației de mâine; prin gura voastră vorbește trecutul cu viitorul.

Vegheați și iar vegheați, căci e o mare măiestrie creșterea unui copil”

Viitorul stă în mâinile părinților, pentru că viitorul depinde de copiii noștri și de lumea pe care o vor construi. Cu umilință trebuie să recunoaștem că modelul pentru lumea pe care copiii o vor construi și-și vor întemeia viziunea zilei de mâine depinde în mare parte de felul cum își percep părinții. Părinții pot alege drumul cel bun și drept sau își pot lăsa copiii influențați de lumea negativă care îi înconjoară. Sau mai poate exista soluția de a lăsa totul pe seama școlii, părinții, renunțând la marea lor responsabilitate.

Este adevărat că oamenii școlii se luptă din răspuțeri cu o serie de probleme de familie, de mediu, de societate și chiar de ereditate. A ține pasul în această lume în continuă schimbare este uneori chiar imposibil. Valorile morale însușite „acasă”, în familie, practic nu mai există, iar în școală se acumulează cunoștințe, informații, bagaje întregi de exerciții, eseuri, dar nici un fel de lucru practic. Dar pentru promovarea binelui, a muncii, a bunului simț, a prieteniei mai este spațiu sau timp?

„Cât este sub ochii părinților copilul învață cu dragoste numai ceea ce cuprinde cu mâna, cu ochii, cu urechile, cu gustul și mirosul, adică cu munca, singura lui cale spre știință. Învățătorul, care vrea să pășească pe căi cât mai sigure, trebuie să-și dea seama mai întâi de toate de „partea de moștenire „” cu care copilul vine pe lume. Cunoașterea copilului și a familiei întregi este de mare importanță. Dezvoltarea înclinațiilor bune din naștere este un obiectiv pe care trebuie să-l urmărească învățătorul.

Școala noastră de azi e arta de a privi lumea pe hârtie. Ideea ar fi ca fiecare tânăr să învețe să fie om, să își deschidă singur calea în viață, lucrând, gândind, chibzuind și căpătând mereu tot mai multă îndemânare. Dar toată învățătura noastră e „arta de a privi lumea pe hârtie”: iar când „scapă” din școală, tânărul e silit să întrebe pe muncitorii de rând: cum se ridică un zid, cum se face o sonerie...

Părintele și profesorul ar trebui să-l privească pe copil așa cum privește pictorul un model, pe care vrea să-l surprindă în aspectele lui cele mai caracteristice.

Iar când copilul îndrumat mereu de părinți și de învățător a căpătat dragoste de învățatură, de muncă, atunci putem fi siguri că școala a dat roade: creierul nu e un cinematograf, ci este un izvor de acțiune- în sensul cel mai deplin al omeniei.

SINGURA CALE DE A FORMA COPII BUNI ESTE SĂ DEVENIM MAI ÎNTÂI PĂRINȚI BUNI.

Bibliografie:

Zig Ziglar „ PUTEAM CREȘTE COPII BUNI ÎNTR-O LUME NEGATIVĂ!”- Curtea Veche
2000

Simion Mehedinți Soveja- Altă creștere „Școala muncii”- editura Axia

AL DOILEA ARTICOL

Cu pași mici ,dar siguri

ASOCIATIA PĂRINTILOR PRO EDUCATIE cu sediul la Școala nr. 8 Suceava a fost înființată în luna mai 2007 la inițiativa d-nei Lenuța Movileanu . Asociația urmărește îndeplinirea următoarelor obiective:

- promovarea comunicării și cooperării între elevi, părinți și cadre didactice ;
- dezvoltarea de legături cu asociații de același tip sau conexe procesului de învățământ , la nivel național;
- sprijinirea inițiativelor și proiectelor copiilor, inclusiv cele care privesc imprimarea caracterului practic aplicativ și care valorifică pregătirea și inteligența lor, protejarea tinerelor valori; dezvoltarea de legături cu asociații de același tip sau conexe procesului de învățământ , la nivel național;
- editarea și tipărirea de materiale și publicații în legătură cu scopurile și activitatea desfășurată de către Asociația Părinților APED SV
- organizarea de simpozioane și acțiuni cu teme diverse și participarea la acțiuni organizate de către asociații similare, atât din țară, cât și din străinătate
- - conlucrarea cu organismele nonguvernamentale, inclusiv cu comisiile de ocrotire și autoritate tutelară în vederea respectării drepturilor copiilor și integrării lor în unitățile de învățământ preuniversitar și societate;
- promovarea și îmbunătățirea actului educațional :
- susținerea unor activități ale elevilor cu caracter social, cultural, profesional, economic și sportiv
- -gestionarea fondurilor provenite din cotizații și alte surse

Asociația este afiliată la Federația Națională a Asociațiilor Părinților din Învățământul Preuniversitar FNAP-IP.

Asociația este implicată într-o cercetare a Institutului de Științe ale Educației cu tema „ Influența capitalului cultural al familiei asupra reușitei școlare”.

În prezent, asociația lucrează împreună cu psihologi și profesori la un program de consiliere a părinților pe teme de maximă actualitate **„Influența calculatorului și televizorului asupra minții umane”**, **„Relația părinte- copil duet sau duel?”** , **„ Vreau să fiu un părinte mai bun”**.

Părinții au fost impresionați și uimiți când au aflat că televizorul este distrugătorul valorilor. Dovada documentată împotriva impactului negativ al televizorului este una mult prea puternică. La 7 martie 1985, un comunicat al agenției Associated Press sublinia că pentru prima dată Asociația Psihologilor Americani a luat poziție împotriva pericolelor potențiale ale violenței la televizor, ajungând la concluzia că există o legătură între mutilarea din emisiunile pentru copii și comportamentul agresiv al copiilor.

Părinții au înțeles că violența de la televizor îi poate face pe copii nu numai să accepte violența vieții reale , dar și să devină ei înșiși mai violenți.

Ei au vizionat un film realizat de psihologi ruși cu un experiment făcut pe un grup de copii care stăteau mult timp în fața televizorului și a calculatorului. Rezultatele experimentului au confirmat că Tv –ul poate să însemne blocarea procesului de transformare a copilului, blochează creativitatea și mutilează relațiile personale.

În luna noiembrie s-a desfășurat în cadrul Asociației programul „ **Meseria de părinte se învață**” susținut de profesorul consilier Lilioara Gherasim, de la Centrul Județean de Asistență Psihopedagogică Suceava. Proiectul a fost parcurs și finalizat de părinți și cadre didactice din școala noastră.

Printre ale activități ale Asociației se numără și evenimentul care a avut loc vineri, 5 decembrie 2008 , într-un cadru festiv organizat de Asociația Părinților. Scopul acestei acțiuni a fost acordarea de burse de merit semestriale pentru elevii cu rezultate deosebite la învățatură de la Școala Nr. 8 Suceava. Au participat membrii fondatori ai Asociației , doamna director Carmen Sima , președintele Asociației, Lăcrămioara Vartolomei , Lenuța Movileanu și întregul colectiv de cadre didactice. S-a înmănat copiilor bursele în valoare de 100 lei și câte o carte cu povești de suflet.

Elevii au dat dovadă de solidaritate și i-au felicitat pe cei premiați. Părinții copiilor, prezenți și ei la această acțiune au fost profund impresionați.

În luna ianuarie Asociația își propune să continue dezbaterile pe tema,, **Relația părinte-copil duet sau duel?**”.

Asociația Părinților Pro Educație multumeste pe această cale tuturor părinților care s-au implicat în diverse proiecte (programe) și sprijină activitățile organizației.

Asociația așteaptă propuneri , membri noi, idei de proiecte, colaborări. Cei care doresc pot să ne contacteze la tel. 0742/ 570396.

Adresa Asociației : Al . Jupiter , Nr.12, Suceava

Școala cu clasele I-VIII nr. 8 ,Suceava

Președinte: Lăcrămioara Vartolomei

